

C165 – WEL13

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

7 maart 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de plannen tot creatie van een centrum voor kinderopvang	1
Met redenen omklede motie	6

Waarnemend voorzitter: Mevrouw Marijke Dillen

Interpellatie van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de plannen tot creatie van een centrum voor kinderopvang

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, net voor het zomerreces van vorig jaar hebt u voor het eerst gesproken over een concept voor de kinderopvang in Vlaanderen. Dit concept werd ook uitgedacht bij Kind en Gezin. U hebt toen gesproken van de creatie van een centrum voor kinderopvang, afgekort CKO. Het concept heeft de ambitie om een soort koepel te worden voor heel wat initiatieven. Dit model zou moeten leiden tot een aantal centra waarin de verschillende noden inzake kinderopvang worden gedekt.

Mevrouw de minister, u bent dat concept op een aantal plaatsen uit de doeken gaan doen. We hebben daar vragen, verontruste mails en telefoons over gekregen van mensen uit het privé-initiatief. Dit concept houdt namelijk een gevaar in voor het zelfstandige privé-initiatief omdat zo'n centrum alleen kan worden erkend als er een grote dekking is en er een grote variëteit wordt aangeboden. De particulieren zijn dan ook bang dat dit een hypotheek legt op hun eigenheid, namelijk de kleinschaligheid. We hebben op deze vragen geantwoord dat het concept nogal vaag is.

Net voor het krokusreces vond een hoorzitting plaats met verschillende vertegenwoordigers uit de sector, die zware kritiek op het plan hebben geuit.

– *Mevrouw Vera Van der Borgh, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Ik heb de kritiek opgedeeld in vier grote groepen. Een eerste kritiek wordt gedeeld door mijn fractie, namelijk dat de eerste grote opdracht in de kinderopvang het creëren van bijkomende plaatsen moet zijn. De wachtlijsten zijn er nog steeds, ook al verschillen ze van regio tot regio. Zeker in mijn regio is dat een groot probleem. Ik krijg vaak te horen dat men-

sen die zich lang op voorhand inschreven, toch geen plaats vinden. Het belangrijkste uitgangspunt moet dan ook zijn dat wordt tegemoetgekomen aan de noden van de mensen, namelijk door de creatie van bijkomende plaatsen. Met het concept van het CKO wordt geen enkele bijkomende plaats gecreëerd.

Een tweede kritiek betreft de vrees voor een nieuwe tweedeling, en we hebben dat ook van meet af aan aangevoeld. Er zouden enerzijds grootschalige aanbieders komen die alles in huis hebben, en op die manier de nodige erkenningen en subsidiëringen krijgen. Anderzijds is er daarnaast het particuliere initiatief dat riskeert te verdwijnen omdat het altijd in tweede orde zal komen. Voor mijn fractie is het erg belangrijk dat ook het zelfstandige, particuliere ondernemerschap in deze sector niet wordt gediscrimineerd en evenveel kansen krijgt. Particulieren worden nu al geconfronteerd met een discriminatie op het vlak van financiering. Als ze nu nog het risico lopen geen erkenning meer te krijgen, dan vrees ik dat het particuliere initiatief onderuit wordt gehaald.

Ten derde was er kritiek te horen van de gesubsidiëerde sector. Die sector is helemaal niet zeker dat het CKO zijn problemen zou oplossen: de toenemende werkdruk voor de onthaaldiensten en het pijnpunt van de lagere subsidies voor openbare opvangvoorzieningen in vergelijking met die voor de vzw's.

Ten vierde zijn de zelfstandige initiatiefnemers voor ons cruciaal. De afgelopen jaren hebben ze voor een grote groei gezorgd. We verwachten dat ze dat in de toekomst blijven doen. We moeten dan wel toestaan dat ze hun ondernemerschap ten volle kunnen uitbouwen. Vandaag kampen ze met een aantal handicaps. Het concept van de CKO's zou hen een bijkomend probleem kunnen opleveren, en zelfs het gevaar inhouden dat hun vergunning zou worden ingetrokken of geweigerd.

Het enige punt dat eventueel positief zou kunnen zijn, is dat men wil werken aan een inkomensafhankelijke bijdrage. Dat laatste kan echter alleen als ze rondkomen. Er moet dus in een compensatie worden voorzien, die door de ouders of de overheid moet worden betaald. Dat laatste is echter niet in het plan opgenomen. Als men hen oplegt om een inkomensaf-

hankelijke bijdrage te vragen maar hen niet vergoedt voor wat ze zo derven, dan zullen veel initiatieven overkop gaan.

Hoe moet het nu verder? Wij hebben kritiek. Op de hoorzitting voor het krokusreces is er echter nog veel meer kritiek gekomen van het werkveld zelf. De ambitie is er wel om vanaf 1 juni met de proefprojecten aan de slag te gaan. Ik ontvang e-mails waarin mensen zich afvragen of ze zich daarin moeten engageren. Ik denk dat het daarom goed zou zijn om te realiseren wat we voor het krokusreces hebben afgesproken, en zorgen voor duidelijkheid.

Mevrouw de minister, u was aanwezig op de hoorzitting. Wat is uw oordeel? Bent u van mening dat er een voldoende groot draagvlak bestaat om met de CKO's door te gaan en die proefprojecten uit te bouwen? Is het niet wenselijk te komen tot één decreet over kinderopvang, zoals is afgesproken in het regeerakkoord? De wens leeft om dat laatste te doen. Onze bekommernis daarbij is dan dat het privé-initiatief niet wordt gefnuikt, en dat is in het CKO-concept toch wel het geval.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Ik wil vanuit een andere invalshoek even mijn bezorgdheden verwoorden. Ik maak me zorgen over de aangeboden kwaliteit en de transparantie voor de ouders. Het behoud van de structuren kan geen doel op zich zijn. Het doel is een efficiënte en goede dienstverlening. Ik deel een groot aantal van de doelstellingen van het project van de CKO's. De vereenvoudiging van de vergunningsprocedure is goed. In de hoorzitting was daar weinig kritiek op te horen. Verder ga ik akkoord met de doelstellingen om het kwaliteitsniveau te handhaven en de verhoging van de toegankelijkheid na te streven. De sociale tarifiering is erg belangrijk.

Ik heb vragen die ook door de sector zijn geuit en voor de ouders erg belangrijke kwesties aansnijden. Ze gaan over de relatie tussen het lokaal overleg en de CKO's, en over het éénloketprincipe. Beide problemen gaan ten dele samen. Het concept is goed omdat er wordt gestreefd naar een éénloketbenadering. Mijns inziens gaat dat echter niet ver genoeg. Als verschillende CKO's in één stad actief zijn, kan men moeilijk van één loket spreken. Meer samenwerking en meer afstemming van de initiatieven op elkaar is goed. We moeten echter ook voldoende vrijheid laten zodat men kan experimenteren met de vormen

waarin dat moet gebeuren. Het is niet altijd duidelijk of dat wel kan.

Ik zie weinig relaties met de planningsoefening, de wittevlekkenlijst en het uitbreidingsbeleid. Dat moet worden verduidelijkt. Initiatiefnemers vinden flexibel werken erg belangrijk. Er is nood aan creatieve oplossingen, en dat ontbreekt een beetje in wat toch een basisdecreet over kinderopvang moet worden. De basisdoelstellingen zijn goed, maar ik vraag me af of we nu al erg sturend moeten optreden.

Mevrouw de minister, u hebt een brief verstuurd naar de sector. U vraagt zich af of het haalbaar is om al op 1 juni te starten met de proefprojecten. Hoe moet het verder? En hoe zullen we de transparantie voor de ouders realiseren? Idealiter zou er in elke stad één punt moeten zijn waar men voor alle vragen in verband met kinderopvang terecht kan.

Mevrouw Patricia Ceysens: Dat kan op de website van Kind en Gezin.

Mevrouw Elke Roex: Op die website staat niet waar nog opvangplaatsen beschikbaar zijn.

We moeten creatief nadenken over deze problemen. Ik blijf me afvragen of het concept van de CKO's niet al te strak is uitgewerkt en te weinig ruimte laat om te experimenteren.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Ik betreur dat we dit onderwerp in een interpellatie behandelen. Ik had immers begrepen dat er nog een vervolg op de hoorzitting zou komen. De bedenkingen die men bij die interessante hoorzitting kan maken, nemen niet weg dat ik de indruk had dat iedereen achter het concept staat. Het is duidelijk dat er vragen blijven, maar die moeten dankzij de proefprojecten worden weggewerkt. Ik ben daarom een beetje verbaasd over de uitlatingen van sommigen in de hoorzitting, want de meesten zetelen in de raad van bestuur van Kind en Gezin. Het onderwerp is er toegelicht en besproken, en daar hadden ze ook hun bedenkingen kwijt gekund.

Wij blijven de doelstellingen van het concept verdedigen: het realiseren van de eenvormigheid, van een basisdecreet, van synergieën en de verhoging van de toegankelijkheid. De oefening is sowieso nuttig. De afgelopen jaren zijn er veel nieuwe opvangvormen bij gekomen. Er is daarom nood aan een basisdecreet.

Het zou dus jammer zijn alles op de helling te zetten omdat bepaalde actoren enkele terechte bedenkingen hebben geuit. Het is juist dat ten gevolge van de realisatie van dit concept niet rechtstreeks nieuwe plaatsen worden gecreëerd. Ik ben er evenwel van overtuigd dat er op langere termijn wél plaatsen bij zullen komen, al is het maar omdat duidelijker zal worden welk aanbod er is.

Ik hoop van de minister te vernemen hoe het nu verder moet. Verder moet er duidelijkheid worden gecreëerd ten behoeve van de sector. Verschillende actoren stonden klaar om aan de proefprojecten deel te nemen. Het zou jammer zijn indien deze dynamiek wordt gesmoord.

– *De heer Luc Martens treedt als voorzitter op.*

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Sommigen denken dat vernieuwingen worden aangegrepen om een en ander op een hoopje te gooien. We moeten de doelstellingen van het concept goed voor ogen houden. Ik was verbaasd toen ik op de hoorzitting mensen hoorde spreken over het uitbreidingsbeleid en de werkingsmiddelen, hoewel de sector zeer goed weet dat het concept van de CKO daar niets mee te maken heeft. We willen een uitbreidingsbeleid voeren. In het VIA-akkoord hebben we ons daartoe geëngageerd. Tezeldertijd willen we zorgen voor een basiskwaliteit en transparantie.

De doelstelling is het verlenen van eenzelfde kwaliteit aan elk opgevangen kind. Telkens als zich een incident voordoet, benadrukt men het belang van de kwaliteit. We willen zorgen voor een uitbreiding, maar ook voor kwaliteit. Werken met kinderen houdt altijd risico's in. We moeten waakzaam zijn, maar tezeldertijd mogen we niet te ver gaan en elk initiatief in de kiem smoren. Toch moet de overheid ervoor zorgen dat elke vorm van erkende opvang eenzelfde kwaliteitsniveau haalt. Ouders moeten weten welke kwaliteit er wordt geboden, en wat er niet wordt geboden, of anders gezegd, welke risico's er zijn.

De transparantie is een tweede belangrijke doelstelling. Wij geloven dat het allemaal eenvoudiger kan. Niet alleen ons aanbod is erg divers, maar ook de noden van de mensen zijn dat. Het is net de uitdaging om vraag en aanbod op elkaar af te stemmen, op de best mogelijke manier.

Een andere doelstelling in het CKO is voor mij erg belangrijk. De drie functies voor kinderopvang zijn essentieel in de verdere uitbouw ervan. Ik heb het dan over de economische, pedagogische en sociale functie. Via het beleid moeten daar antwoorden op worden gegeven. We stellen vast dat bepaalde kwetsbare groepen minder in onze kinderopvang terecht komen waardoor de sociale functie verloren dreigt te gaan. De pedagogische functie is ook noodzakelijk, maar toch moeten we er telkenmale op hameren. Er bestaat daar namelijk nogal wat discussie over: de ene vindt het meer noodzakelijk dan de andere. Deze elementen maken inherent deel uit van het concept en zijn voor mij een *conditio sine qua non* om de kinderopvang verder uit te breiden. Het is ook een legitimering van de reden waarom de samenleving zwaar in de kinderopvang investeert.

Andere doelstellingen zijn toegankelijke, betaalbare, beschikbare kinderopvang en aansluiting op de lokale behoeften. De regionale verschillen zijn belangrijk. Vandaag werkt Kind en Gezin met de wittevlekkenmethode. Het is ook niet zo'n eenvoudig probleem als bijvoorbeeld de vergrijzing, waarbij we op voorhand kunnen inschatten wat het zorgbehoeftebeleid moet zijn, uiteraard altijd met een bepaalde marge. We kunnen redelijk goed inschatten hoeveel mensen een bepaalde leeftijd zullen bereiken en welk percentage daarvan zorgbehoevend zal zijn. Bij kinderopvang is het veel minder gemakkelijk te voorspellen hoeveel ouders er in een bepaalde regio kinderen zullen krijgen. Daarom is de aansluiting op de lokale behoeften essentieel. We proberen tot betere overeenstemming te komen op de lokale fronten, om dan vanuit het uitbreidingsbeleid een beter antwoord te kunnen bieden op de enorme regionale verschillen.

Het respect voor diversiteit van aanbod en eigenheid is steeds ons uitgangspunt geweest. Het is ook een doelstelling die is opgenomen in het concept van de CKO's. Sommigen vrezen dat de eigenheid en diversiteit verloren zal gaan, maar dit is juist een element dat behoort tot de doelstellingen van het concept. We willen enkel proberen transparantie en afstemming te bereiken.

Er zijn heel veel vragen gekomen omdat we hier steeds heel open over zijn geweest. In dit concept is niet alles strikt vastgelegd. We hebben een aantal doelstellingen geformuleerd die invulling in de praktijk moesten krijgen. Alle vragen worden gemonitord en moesten leiden tot andere vormen die op

een meer grondige manier besproken moesten worden. Het concept van de CKO wil niet tot sluipende besluitvorming leiden, integendeel. Alle verschillende aandachtspunten moeten worden getoetst en vanuit de praktijk moeten we leren wat eventuele aandachtspunten zijn. Pas dan kan er een decretale verankering komen. Het is onze ambitie en die van deze commissie een decreet met betrekking tot kinderopvang op te stellen. De implementatie van het concept had moeten aantonen of het werkbaar was en of de doelstellingen gerealiseerd werden. We hebben bewust deze keuze gemaakt omdat er nogal wat verschil is tussen bijvoorbeeld landelijke en stedelijke gebieden. Er zouden verschillende criteria worden opgesteld, waardoor op een andere manier met deze concepten kon worden geëxperimenteerd. Er nu van uitgaan dat het concept niet haalbaar is, is voorbarig en niet gefundeerd omdat de implementatie van het concept dit had moeten aantonen.

Tijdens de hoorzitting zijn vooral argumenten aangehaald die weinig te maken hadden met het concept zelf, maar veeleer met andere prioriteiten die ook moeten worden gelegd in het beleid en waar we ook mee bezig zijn. Ik was wel erg verbaasd omdat we op zeer regelmatige basis overleg hebben gepleegd met alle actoren uit de sector, ook met deze die hier hebben verklaard dat ze niet gehoord of op de hoogte waren van het concept. Ik heb verslagen waaruit blijkt dat deze mensen aanwezig waren tijdens verschillende bijeenkomsten en zelfs het woord hebben gevoerd. Het stemt tot nadenken dat mensen hier verklaringen formuleren in naam van een sector en zeggen dat ze niet op de hoogte waren, terwijl dat niet klopt.

We hebben toelichtingen gegeven aan de raden van bestuur, en ik heb een overzicht van alle data waarop overleg heeft plaatsgevonden. Toen werd het concept toegejuicht door de personen die hier tijdens de hoorzitting aan bod zijn gekomen. Ze vonden het een belangrijke noodzakelijke evolutie. Deze verenigingen hebben ook ruim de tijd gekregen om in dialoog en debat te gaan met hun achterban. Sommige verenigingen hebben mij ook voorstellen tot aanpassing gedaan, en we hebben geprobeerd om daar maximaal rekening mee te houden.

Tijdens de hoorzitting zijn vooral elementen onder de aandacht gebracht die weinig met het concept te maken hebben. Aanvankelijk hebben de betrokkenen me verteld dat ze achter de doelstellingen stonden, maar hier hebben ze geprobeerd om het concept

onder te sneeuwen onder alle andere elementen. Ik heb dan ook op 23 februari een schrijven gericht naar alle vertegenwoordigers van de sector waarin ik heb gezegd dat ik het belangrijk vind om opnieuw te overleggen. Het is voor mij essentieel dat het beleid gedragen wordt. Na alle overlegvergaderingen had ik de indruk dat het een gedragen concept was. Meer nog, er hebben zich al massa's kandidaten gemeld bij Kind en Gezin die in het concept willen stappen. Na de hoorzitting heb ik echter beslist om opnieuw overleg te plegen met de sector. In de brief staat ook dat ik niet kan garanderen dat de implementatie van de concepten zal kunnen gebeuren op 1 juni, zoals was gepland.

Op 15 maart vindt opnieuw een overlegvergadering plaats. Op basis van de eerdere gesprekken en uitlatingen tijdens de hoorzittingen zullen we alles nog eens op een rijtje zetten. Daarna zullen we beslissen hoe we verder gaan. De doelstellingen die ik daarnet formuleerde, zijn en blijven voor mij essentieel. Tijdens de hoorzitting zijn andere verzuchtingen aan bod gekomen die ook terecht zijn en waar we antwoorden op geven, zoals de werkingsmiddelen. We hebben ook middelen uitgetrokken voor het uitbreidingsbeleid. Die mogen echter niet gebruikt worden als argumenten om de doelstellingen van het concept onderuit te halen. Ik wil dat de sector mee de schouders zet onder dit project. Veranderingen zijn niet altijd eenvoudig, en zeker als er wordt gewerkt met een concept waarin een aantal zaken bewust onduidelijk worden gehouden om net ruimte aan de sector te geven. Als de sector echter meer aansturing en een meer duidelijke afbakening wil, dan sta ik daar uiteraard voor open. Tijdens deze legislatuur moet in elk geval een antwoord worden geboden op een aantal essentiële doelstellingen.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is goed dat u niet gewoon doorgaat, maar dat u opnieuw gaat overleggen om de sector te overtuigen van de meerwaarde van het concept. Het is ook goed dat de pilootprojecten nog niet van start gaan. U hebt gezegd wat uw doelstellingen zijn. Ik betwijfel of ze allemaal via het concept van CKO kunnen worden gehaald. Het is mijn overtuiging dat kwaliteit heel vaak iets is van concurrentie. Kwaliteit kan niet altijd in handboeken worden gevat omdat die te theoretisch is. Ouders zijn heel vaak de beste kwaliteitsbewakers. Ze hebben dan ook een voldoende groot aanbod nodig. Als ze erva-

ren dat er geen kwaliteit wordt geboden, dan moeten ze ergens anders terecht kunnen. Er moeten dus extra plaatsen komen, want dat komt de kwaliteit ten goede. Bij schaarste en geen concurrentie moeten we echt vrezen voor de kwaliteit. De beste dienaar van kwaliteit is groei en verschillende soorten aanbieders. Ik geloof daar heel sterk in.

U wilt werken aan de sociale functie, en ik ga daarmee akkoord. Als we echter naar inkomensafhankelijke bijdragen gaan, mag dat er niet toe leiden dat de zelfstandige privé-opvang wordt gewurgd. Als dat het gevolg is van sociaal te zijn, dan is dat niet haalbaar. U moet ook eens uitleggen hoe u die inkomensafhankelijke bijdrage zult betalen. Wat zal dit betekenen voor de financiën als u dit voor elke ouder wilt doorvoeren? De particuliere sector moet in elk geval overeind blijven. U hebt daar niet veel over gezegd, terwijl dit een erg grote bezorgdheid is van mijn fractie.

In het concept komt er een nieuwe koepel die rechter en partij wordt. Die zal kunnen aansturen en beslissen wie nog actief kan zijn op het terrein. Ik vrees dan ook dat het zelfstandige initiatief gesandwich wordt en geen plaats meer zal hebben in het landschap van de kinderopvang. Ik blijf op dat punt met een aantal vragen zitten. Het is logisch dat er kwaliteitsverbetering, vereenvoudiging en transparantie moet zijn, maar de vraag is hoe het ondernemerschap hierin een plaats krijgt.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mevrouw de minister, voor mij primeert de sociale doelstelling op de bescherming van een bepaalde groep uit de sector. In een basisdienstverlening als kinderopvang mag concurrentie niet de waarborg voor kwaliteit zijn: alle kinderopvang moet kwaliteitsvol zijn. We moeten ouders die garantie bieden.

Ik wil ook een kanttekening maken bij het overleg met de sector. Ik denk dat we in aangelegenheden zoals deze niet alleen naar de sector mogen luisteren. De belangen van de kinderen en de ouders primeren. De sector heeft eigen belangen die weliswaar belangrijk zijn. Ze zijn echter niet de enige maatstaf. Soms moeten we beslissingen nemen die tegen de wil van de sector ingaan. Ik wil daarmee niet zeggen dat we gewoon moeten doorgaan met het realiseren van het concept van het CKO zoals het initieel is uitgewerkt, maar we moeten durven zeggen dat we soms tegen

de sector in moeten gaan. Laten we daarom niet nog eens twee jaar met de sector overleggen en daarbij het belang van de ouders en de kinderen uit het oog verliezen.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Ik ben niet op alle aspecten van het probleem ingegaan, want het zal wellicht niet de laatste keer zijn dat we het hierover hebben.

Omdat u ernaar vraagt, wil ik echter toch wel even ingaan op de zaak. In mijn beleidsvisie is de privé-sector een partner. Onlangs hebben we de privé-sector nog versterkt, en we hebben daarvoor middelen uitgetrokken. Dat is een krachtig signaal: we erkennen de privé-sector als partner en willen hem verder ondersteunen. Ik weet dat we geen bergen hebben verzet. We zijn realistisch. We beseffen dat we niet alles ineens kunnen veranderen: én uitbreiden, én de kwaliteit verbeteren, én de werkingsmiddelen optrekken.

Men moet niet komen zeggen dat we de privé-sector willen nekken: we willen gewoon de werking van alle actoren op elkaar en op het beleid afstemmen. De sector zelf zou het initiatief anders kunnen opvangen, als een kans om op basis van het concept zelf te worden ondersteund in zijn werking. De vrijheid tot initiatief nemen zal altijd blijven bestaan. De CKO's zullen niet kunnen beslissen wie wel en wie niet initiatieven kan ontwikkelen. Het is natuurlijk juist dat wie zich verenigt, zich ook versterkt. Het kan evenwel niet de bedoeling zijn dat de initiatiefzin wordt gesmoord. Integendeel: de privé-sector heeft een belangrijke, onontbeerlijke taak, ook in het uitbreidingbeleid.

De verscheidenheid van aanbieders is belangrijk. We willen dat ze hun troeven naast elkaar leggen. Het spel van vraag en aanbod blijft natuurlijk bestaan. Het aanbod verschilt echter van aanbieder tot aanbieder. Ze moeten de kans krijgen om hun kwaliteiten uit te spelen, zodat de ouders de kans krijgen om de geschikte aanbieder te kiezen. Zo wordt de verscheidenheid van het aanbod ten volle en efficiënt benut. Als de vertegenwoordigers van de sector de moed opbrengen om daarover met ons aan tafel te gaan zitten en hun bekommernissen mee te delen, dan zullen we hen uitleggen dat ze een fundamentele plaats hebben en zullen behouden, en dat ze in de ontwikkelingen een kans moeten zien om de nadelen van geïsoleerd werken op te ruimen. In elk geval

zullen we mensen nooit verplichten om samenwerkingsverbanden aan te gaan. Dat laatste moet een vrije keuze blijven, van mensen die geloven dat dit het aanbod zal versterken.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik begrijp dat de mensen van de sector zich zorgen maken over deze pasus uit de tekst: 'Een consequente doortrekking van deze beleidsopties impliceert dat op lange termijn substantiële overheidsinvestering maatschappelijk enkel te verantwoorden is als vergunde opvang in een bepaald werkingsgebied een plaats inneemt binnen een centrum voor kinderopvang.' Verder in de tekst staat dan nog dat de besteding van alle federale en Vlaamse middelen op dat principe zal worden afgestemd. Men kan hieruit toch afleiden dat alleen initiatieven die passen in het kader van een CKO nog zullen worden vergund en overheidsmiddelen zullen kunnen krijgen? Ik begrijp dat die mensen denken dat hun lot in handen wordt gelegd van derden. Ook ik zou dat niet aanvaarden.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Dat moet worden uitgeklaard. Ik denk dat het hier vooral gaat over de noodzaak tot afstemming, en dat dit niet impliceert dat initiatieven zullen worden afgeblokt.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Namens mevrouw Dillen, verhinderd, werd door mevrouw Van Steenberge tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.
